

Politi under Overvejelse, han sagde, at han skulde prøve, hvorledes Forholdene vare i Kjøbenhavns Politi, han antydede, at hvis han traf uheldige Punkter, skulde de blive afhjulpne, for saa vidt det i øvrigt stod til ham. Nu er det jo saaledes, at vi i 1½ Aar ikke have hørt noget fra den ærede Justitsminister om, hvad hans Overvejelser have ført med sig; der foreligger ikke nogen Meddelelse om, at den højtærede Justitsminister ikke er tilfreds med Kjøbenhavns Politi, der synes at være Tendens til at lade hele Historien glide i Glemmebogen. Men ikke nok med, at der synes at være denne Tendens til at glemme Kjøbenhavns Politis Synder, saaledes som de laa for, da den store Folkstemning var her i Kjøbenhavn, men der foreligger jo, som jeg begyndte med at udtale, et af den ærede Justitsminister fremsat og af det høje Landsting vedtaget Forslag om oven i Købet at udvide Kjøbenhavns Politis Magt over for Kjøbenhavns Borgere. Jeg maa sige, at det undrer mig navnlig, at Venstre i Landstinget er gaaet med til dette Forslags Vedtagelse. Hele den Retsreform, den højtærede Justitsminister har været Talsmand for i den Tid, han har været Minister, er af den Art, og hans hele øvrige Forhold med Hensyn til politisk Virksomhed er af den Karakter, at det forbavser mig meget, at han kan vinde Tilslutning til sine Forslag hos Venstre. Det forekommer mig, at den ærede Justitsminister Reformere ere reaktionære. Jeg udtalte ved forrige Aars Behandling af den saakaldte Bøllelov, at det var et reaktionært Forslag, og jeg bekæmpede det, men det mærkelige skete, at Venstre og dette høje Ting vedtog Forslaget alligevel. Man erindrer, i hvilken Form den højtærede Justitsminister fremsatte Bølleloven i sin Tid. Den ærede Minister fremsatte et Forslag om at indføre Pryglestraf i denne Lov. For ikke længe siden saa vi, med hvilken Indignation man talte om, at der anvendtes Pryglestraf i Vestindien, men den ærede Justitsminister generede sig ikke for — trods den stærke Stemning i Befolkningen og dette Ting mod Pryglestrafs Anvendelse over for hvervede Soldater i Vestindien — at anbefale og foreslaa for 1½ Aar siden Pryglestrafs Anvendelse her i denne By, i dette Land, over for civile Folk. Saaledes er den ærede Justitsministers Karakter, saaledes er hans Livssyn. Det er af den Art, at det altid meget overrasker mig at se, at hans Forslag møde Velvilje, thi jeg tror, at den ærede Ministers Stilling til vort

Retsvæsen ikke fortjener Velvilje fra Oppositionens Side. Med Hensyn til Bølleloven, som jeg nævner, fordi den omtales i Motiverne til det foreliggende Lovforslag, skal jeg bemærke, at om de Erfaringer, man har om denne Lov, om dette den ærede Ministers Værk fra forrige Aar udtalte et Venstreblad sig her i Byen for ganske kort Tid siden. Jeg tillægger det Betydning, at det var et Venstreblad, fordi det var Organ for det Parti, der vedtog Loven af 11te Maj 1897. Dette Blad udtalte, at Bøllerne havde faaet Udviklingsbetingelser, efter at dette Forslag var blevet til Lov. Bladet antydede, at Raahed, som bekendt, medfører Raahed, og at det saa langt fra havde hemmet Bølleuvsænet, at det tværtimod havde fremmet det. Den ærede Minister siger i Motiveringen til sit Lovforslag, at naar han forelægger Forslag om at øge Politidirektørens Magt, skyldes det bl. a. den Omstændighed, at de offentlige Politisager i meget høj Grad vokse i Antal, og at en af Grundene dertil er Loven af 11te Maj 1897, som indeholder Bestemmelser om Vold mod sagesløs Person, altsaa Bølleloven. Denne har medført en ny Klasse af offentlige Politisager, hvis Behandling sikkert vil medføre en ret betydelig Forøgelse af Arbejdet osv. Det, vi staa over for, synes altsaa at være en Kæde af uheldige Love, først det Lovforslag, vi vedtog i Fjor, og som efter min Mening var uheldigt og reaktionært, og nu et Lovforslag, som til Dels er en Virkning af det første, og som efter min Mening er uheldigt og reaktionært. Medens Grundloven i sin Tid tilsagde os Forbedringer i vor Retspleje, Mundtlighed og Offentlighed, saaledes at vi nærmede os europæiske Tilstande, gaa vi under den nuværende Minister Kæbsegang, vi gaa mere og mere tilbage paa det retslige Omraade. Et Bevis herfor er blandt andet det Forslag, der her foreligger. Forslaget er reaktionært, idet det forlanger, at vi skulle have vore Tilstande førte tilbage til de Tilstande, vi havde indtil 1863. I 1863 eksisterede der i Kjøbenhavn noget, der hed Politidirektørens Protokol, hvor man mødte, og hvor man uden almindelige Love eller Retspraksis eller nogen som helst almindelige Domsregler fik Sagerne afgjorte i al Stilhed ved denne Protokol. Der var den Gang almindelig Uvilje mod Politidirektørens Protokol, og den blev afskaffet ved Loven af 1863, der indførte den offentlige Ret, hvortil disse Politisager henvistes. Det Forslag, som foreligger her, og som delvis vil føre Forholdene tilbage